

Mehmed Sarı

- şiirler -

Yayın Tarihi:

09.03.2018

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Mehmed Sarı

Maraş Andırında doğdu.Çok yoksul bir köylü ailesinin 9 çocuğunun 4'üncüsüdür. İlkokulu iki ayrı köyde okudu, 1974 yılında Düziçi öğretmen okulundan mezun oldu. 2 yıl Van- Çaldıranda, 2 yıl da Maraş-Elbistanda öğretmenlik yaptı. 1978 yılında öğretmenliği, 1981 yılında da ülkeyi bırakmak zorunda kaldı. 4 yıl çeşitli avrupa ülkelerinde kaldıktan sonra 1985 yılında BM tarafından Avustralyaya yerleştirildi.

Gülistan

GÜLİSTAN

GÜL AÇILIR KAR İÇİNDE ADLI KİTABIM VE GÜLİSTANIN ÖYKÜSÜ

Karbon, şarbon
ve katran içinde yüzüyordu dünya
Kanser yapıyordu hava akciğerlerde
Dağları ölüm kuşatmıştı
ve kan gövdeyi götürüyordu
nükleer yüklü okyanuslarda..!
Sular kurumuş
kar unutulmuştu çoktan
Kan içinde açıldı gül !
Umut ezikti, yaşam dar altında
Kanıyordu milyon yerinden doğa
Kırgındı gönül...!
Son kozlar konuldu ortaya
gelip çattı son duruşma
ve çıkıldı yola
yetişmek umuduyla
binlerce yıl sürecek olan
aşk, şarap ve gül yurduna...

GÜL AÇILIR KAR İÇİNDE , adlı şiirim ilk yazıldığı günlerde internette pek çok şiir sever ve bir hayli şair tarafından okundu.

Ama ne yazık ki, her eleştiriyi kendilerine saldırı olarak ezberleyen '80 sonrası kuşağı şiiri ya tebrik etti, ya böyle bir şiirin nasıl yazılabildiğine hayret etti, veya bolca övgü yağdırdı ...

Oysa ben yürekten istemiştim ve özellikle belirtmiştim ki şairler ve şiir sevenlerce şiir eleştirilsin, eleştiri ve önerilerle geliştirilsin.

Şiirimi kitaplaştırıp kendi olanaklarımla kısıtlı da olsa okurlara ulaştırdıktan sonra da, durum değişmedi... Bir dostun kısa bir anımsatması ve başka bir dostun eleştirisi dışında kimseciklerden ses soluk çıkmadı.

Kendisi de şiir, roman, öykü yazar ama özellikle felsefeyi edebiyatın içine ustaca yerleştiren, Ali Rıza Orman, Gül Açılır Kar İçinde adlı şiiri eleştiri yağmuruna tuttu.

Şiiri acı, elem ve sonuç olarak dünyaya negatif bakışın ağır bastığı bir yapıt olarak niteledi ve pozitif bakışı, güzellikleri ve aydınlığı öne çıkaran, doğa eksenli yeni bir destan, alternatif bir destan yazmamı önerdi. Ve sık yapılan tartışmalarımızın sonucunda GÜLISTAN'ı yazmaya karar verdim.

Benim için çok zordu bu iş. Çağımızda toplumsal yaşam ve dünyanın gidişatıyla ilgili pozitif görünüm ve durumlar ve toplumsal mutluluklar çok azdı... Ama acı, elem, savaş, kan, ilkelik, açlık ve zulüm diz boyuydu her alanda.... Hurafe, kin, acı ve ayrılığın; yoksulluk, zulüm, sömürü ve soygunun toplumların yaşamından çoktan atıldığı, gerçek özgürlük ve adaletin her topluma egemen olduğu, doğa ananın tüm varlıklarının yaşam hakkının kutsandığı bir yaşamın destanını yazacaktım...

Tek kaynağım toplum bilimin yaşamın altın çağına dair sunduğu bazı ip uçları ve hayal gücümdü....

kafa, kol ve yürek
bilim, teknik ve emek
işte bunlar bizi
harabelerden çıkartıp
gülistana götürecektir

Ve tahribattan
geriye kalan insan
intihar etmeden utancından
sıvadı kolları
kirin, pasın, talanın
yer üzerinden atılması için,
Sararak doğa ananın yarasını
yaşamın yeniden yaratılması için...

Doğayı
taşı ve toprağıyla
ağacı ve kuşlarıyla,
Börtü-böcek
renk renk çiçek

otu- çöpü
insanı- hayvanı
          havası ve suyuyla,
Yaşamın kendisi diye anlayıp
beynimize ve yüreğimize
                          kazıdığımızda,

Binlerce
onbinlerce
yüzbinlerce
yıl gelip geçmişti aradan,
Ve doğanın bağrında
kötürüm bir miras kalmıştı
geleceğin varlıklarına
geçmiş insan talanından...

Yakardı güneş
Tozardı toprak
kuraklıktan kuma dönüşerek
                          çöl kasırgalarıyla,
Yeşil zehir akardı ırmaklardan
kar hırsıyla kıvranan
ücretli kölelik çarkının mirasıyla...

Ve yaşlı dünya
yaşlı bir ateş küresinin etrafında
ne kalmışsa geriye çapul saltanatlarından
ne kalmışsa kökü kurutulmadık
otlardan ağaçlardan
ne kalmışsa yüreği oyulmadık
üreten insan topluluklarından
ne kalmışsa nesli yok olmadık
balıklardan kuşlardan arılardan
toplayıp kucağına cefakar bir ana gibi
ol ışık ve ısı küresinin yöresinde
dönerdi koşar adım
dönerdi kanaya kanaya....

Her şey tüketilmişti,
Kör kötürüm edilmişti
ne varsa
yaşam için dünyamızda
yenilenerek kullanılacak,
Ne varsa yaşamı yeniden yaratacak!
Topraklar ve sular
ormanlar, çayırlar, dağlar
raylar, yollar, limanlar
fabrikalar, barınaklar, yapılar !

Kör kötürüm bırakılmıştı,
Per perişan edilmişti aynı zamanda
kendi cinsine zulmünün sapkınlığıyla
yapımın da

yıkımın da
önderi olan insanlar !

Kör kötürüm bırakılmıştı yaşam
havamızı ve sularımızı
dağlarımızı ve ovalarımızı
yağmalayıp duran
asalaklar sınıfı tarafından..!

Enkazdı insanlık
Enkazdı şehirler
yollar, kanallar
enkazdı bağ- bahçe
enkazdı fabrikalar, tarlalar
enkazdı dünya, enkazdı zaman...

Ve her yan robot kadavralarıydı
her yan silah parçaları
şarjörleri kurşun dolu
dipçikleri kanlı,
Her yan atom atıklarıydı
her yan yangın yeri,
Okyanuslar yağlı zift kaplıydı
hava kömür dumanı...

Armağandı bize bunlar
Dünyamızı
on binlerce yıldır ellerinde tutan
çapulcular saltanatından !
Üreten insanların
ve öteki varlıkların
canı, kanı, teri pahasına
kurdukları zulüm saltanatlarında
kara leş gibi kokardı her yan...

Yollarda yıkıntı manzaraları
Yollarda sınır taşları
mülkiyetli tanrılar eğemenliğinin,
Yollarda kurtla kuzu yasaları
ve gelecek zaman varlıklarına
kara yas madalyası gibi bırakılan
acı, hüznün ve keder izleri
geçmiş zamanlardan..!

Yollarda atom vurgunu şehirler
yangın yeri işlikler , atölyeler,
Yollarda mezarlık görünümlü
ölüm soluyan yerleşim alanları,
Ot bitmeyen
solucan türemeyen

uçsuz bucaksız ekin tarlaları,
Ve viraneler...
viraneler... viraneler !

.....

.....

.....

.....

!!!!

Son hesaplaşmanın
arınarak kaos ve kanından,
Yürürken düşe kalka
loş gecelerin yollarında,
Yürürken sevdayla okşayan
gün ışınlarına,
Yürürken çiçekli baharlar gibi
bir beden
bir beyin
bir yürek olarak
yaratıcıları yeni dünyanın,
Atılıp gittiler belleklerden
zihni ve yüreği zincire vuran
ilkel düşünceleri korku saltanatının,
Silinip yok oldu toplumun yaşamından
kutsal aile yuvası karanlık çağların...

Yok oldu
doğayı tüketen
vahşeti insanın,
Yok oldu
dini, töresi asalakların,
Yok oldu felsefesi, yasası
kanlı hanedanların..!

.....ve tek tek tüm insanlar
.....ve tek tek tüm canlılar
.....ve tek tek tüm varlıklar
salıp başlarını maviliklere
yüreklerini aşkla doldurdular...

Ve yaratıldı
zahmet çekilerek trilyonlarca
zulüm görülerek milyarlarca
aç bilaç kalınarak milyonlarca,
Baş kaldırılarak
canı dişe takıp
al kanlara boyanarak
binlerce kere,
Yaratılabildi ancak
özgür bireylerden oluşan
özgür toplumlar...

Ve böylece
insan akli ve duygularının
ve aşkla çalışmanın hüneriyle
yangın yeri bir sahipsiz yurt gibi
alıp dünyamızı viranelerden
çevirdik bin çiçekli bir bahçeye...

Ve güneş dile geldi
ışığını bir bebeği okşar gibi
okşayarak gönderdi üstümüze,
Ve bizler her sabah güneşi selamladık
Anne öpücüğü bibi dokunanda yüzümüze !
Dedi ki :Canlar
haydutlar çağından bugüne kalanlar !
Mademki yok ettiniz asalakları
mademki sarıldınız sevgililer gibi yaşama
sarıldınız doğanın tüm varlıklarına
sarıldınız toprak anaya,
İyi bilin ki
benden hep şefkat göreceksiniz
bu günden sonra...

Bir dönüm noktasındaydık
bir ölüm-kalım noktasında,
Yaralarını sarmak anamızın
bizi yeniden yaratsın
ve yaşatsın diye,
Yeşil örtülerle donatmak
çıplak dağları
susuz ovaları,
Başımızı sonsuzluklara salmak
bulutları pamuklaştırmak
ve berraklaştırmak suları...

El verdik doğaya
toprağı oya gibi işledik
boy attı yeşil maviliklere,
Som yeşille bezendi
yanık yüzü ananın,
İşlendi toprak, yeşerdi
yeşerdi toprak, tazelendi,
Kabardı
kara bağı
genç kız memesi gibi,
Toprağa doğurganlık geldi...

Ağladı bulutlar halimize
döküldü gözlerinin yaşları

sicim sicim yeşile,
Yıkadı havadaki gazı, zehiri
yıkadı tozu, kiri
yıkadı ha bire
yıkadı günden güne...
Coştu dereler- nehirler
sular temizlendi,
Temizlendi hava
aktı yaşam gelecek günlere....

Ulaşmak için ol aşk ülkesine
gönül dalgalarıyla mutlulukların,
Varmak ayırdına tüm varlıkların
ve ermek sırrına
sonsuzluklar içinde
durmadan devinen
sonsuz yaşamların...
Ve yürek yüreğe tutuşup
yanmak aşkıyla
sevdalı ve özgür toplulukların...

Aşk üstüne söylendi şarkılar,
Govende duruldu güllerle, karanfillerle
Halaylar çekildi sümbüller ve nergislerle
Horonlar tepildi lotuslarla, lalelerle
Verdiler el ele
tutuştular gönül gönüle
dal gibi kızlarla civan delikanlılar...

Dem tutuldu
gülle, bülbülle
muhabbet bağlarında,
Sarmaş dolaş döküldü canlar
esrik yaz gecelerinde
sevdalı yıldızların kucaklarına...

Tüm varlıklar el eleydik
Tüm haklar her şey için
Toprak, güneş, hava, su
yaratandı bizleri,
Ve bizler
anamızın eteklerine
taze filizler gibi doğmalıydık,
Ve bizler
hep birlikte
anamıza yaraşır şekilde
yürek yüreğe kalmalıydık,
Ve bizler
anamızın
etinde, kemiğinde
yanında, yöresinde

omuz omuza olmalıydık...

.....

Ve bizler
sevgiliyi sarar gibi sarmalıydık
dağları, ovaları, denizleri...
Sarmalıydık kuşları, balıkları
Ceylanları, kaplanları
Sarmalıydık her şeyi
çimenleri, bulutları
dağı -taşı, bağları, bahçeleri...

Diken gibi batardı tenimizde
özgürlüğün yakan hasreti,
ve tüterdi gözlerimizde
el değmemiş aşklar gibi
gelecek günlerin güzellikleri...

Ekmek ve su kadar aziz
yaşam kadar yüce ve gerekliydi
senliğin- benliğin
kibrin-öfkenin-kinin
kavganın- yağmanın
dinin- milliyetin,
çıkartılıp atılması tüm dünyadan,
Bir bayram günü havasında
yaşanması için
her varlığın
gelecek günlerinin,
Silinmesi için izlerinin
toplum yaşamından...

Kızıl kıyametlerden
geçtik de geldik bugüne
mayınlı yollardan
geçtik de geldik,
Gidip geldi toprak ana
sırtı yanık, bağı yara...
Ve beyninde
onulmaz acılar
ve bedeninde
dayanılmaz sancılar duyarak
ve ölüme meydan okuyarak
yoklukla varlık arasında
yuvarlana yuvarlana....

Çırılçıplak bebekler gibi
karda kışta titretildi,
Alınıp güneşin aydınlığından
karanlığın boşluğuna itildi
ve yüzyıllarca

zalim işkencesinde
mazlumlar gibi inletildi...

Deşildi gövdesi
nankörlerin hançeriyle
kurutuldu bağları
bahçeleri,
Ondan dolaydır ki bugün
bizleri beklemektedir
ellerimizle
okşamamız için
kara bağrını,
Emeğimizle
onarmamız için
kangren olmuş yaralarını...

Bizi beklemektedir doğa ana
Bizi beklemektedir
gelecek günlere giden yollar
Bizi beklemektedir
gülistanda yaşam
arı gibi işlemeye mutluluğu
allı sevdalar coşkunluğuyla...

Bizi beklemektedir
beynimizi
ellerimizi
yüreğimizi !
Yeşerterek kıyı- bayırı
donatarak dağları, ovaları
ve bağları bahçeleri
ve kaldırmak hükmünü
ortalıktan binlerce sorunun daha,
Dikeni güle sevdirmek için
emeğimizi gönendirmek için
Yaşamı yaşam yapmaya
Yaşamı gülistanlaştırmaya...

Can cana
gönül gönüle,
Omuz omuza
beyin beyine,
kucak kucağa
yürek yüreğe
hayda bre dostlar
haydaaa yaşamaya..!

Hayda bre kuşlar balıklar
Hayda bre ekinler ağaçlar

yarınlara sevdalı berrak
bir su gibi akmaya..!
Sevdamızı al karanfil gibi
yakamıza takmaya..!

Hayda bre bütün renkler
hayda bre tüm varlıklar,
Sabırsız sevgili gibi
bekliyor bizi
gelecek..!
Vurgun aşıklarca koşmalıyız ona
geçmişin tüm çirkinliklerini
yeryüzünden ebediyen silerek...

İrdelemek
didik didik ederek
künyesini geçmiş zamanın
kapatarak karanlıkları
kör kuyulara...
Ve yürümek ileriye
aydınlığı altında yaşam aşkının
yürümek özgür adımlarla...

Bilim
bizim
elimizdeydi
bundan sonra
doğa bizim elimizde,
Bizim elimizdeydi hava ve su
yüzü yanık yüce dağlar
ot bitmeyen çorak ovalar,
Bizim elimizdeydiler
suyu kurutulmuş ırmaklar
kirletilmiş denizler
rengi karartılmış okyanuslar...

Bu yeterdi yaşam için bize
Bu yeterdi geleceği
pürüzsüz renklerle bezemeye,
Bu yeterdi yaşamı
arındırarak kirden pastan
arındırarak gelecek kaygısından
ve kandan - kinden
ve açlıktan - yoksulluktan
ve hastalıktan - ilaçsızlıktan
arındırarak rüya gibi süslemeye...

Olmayacaktı bundan sonra
Yaşamın ensesinde
Demokles kılıncınca sallandırılan
atom bombaları,
Kalkacaktı yeryüzünden
mayınlar
tahrip kalıpları
asit kuyuları...

Uğramayacaktı
İşkenceye, kıyıma
insanlar ve hayvanlar
otlar - çöpler, ağaçlar - ormanlar,
ve boyunduruğa koşulamayacaktı
doğanın yarattığı bütün varlıklar !

Olmayacaktı kesin kes
düşman sınıflar arasındaki
kanlı - kirli egemenlik kavgaları,
Olmayacaktı ebediyen
düşman devletler arasındaki
pazar paylaşımları...

Adımız gibi inandık ki
bilim ve doğanın hikmetine
adımız gibi inandık ki
sanatın
edebiyatın
ve felsefenin hünerine biz,
Güneşi evimize getirmede
ışın hızıyla yürümede geleceğe
ve tüm yürekleri
çiçekli bahçeler yapmaya sevgiye
arılar, karıncalar gibi işlerdi ellerimiz
allı gelin alaylarıyla
çoşardı gönüllerimiz...

Kalmayacaktı artık yeryüzünde
tanrılar ve onların kara yüzlü
eli kanlı bekçilerinin belirtileri,
Kalmayacaktı
Salgınlar, kıyımlar, kıyametler
Kalmayacaktı şatafat ve sefalet
Tarihin çöplüğünde
ve ayıplar müzesinde
ibret i alem olarak tutulacaktı
geçmiş yaşamın
en sivri, en kanlı numuneleri....

Ve korkutamayacaktı

bir daha varlıkların geleceğini
kömür ve petrol gazı
atom savaşları,
Karartamayacaktı
bir daha mavi göklerimizi
Kurutamayacaktı bir daha
yeşil bağlarımızı çiçekli bahçelerimizi
mülkiyet haydutlarının doymazlıkları....

Ve bizler
Dişil- eril hep beraber
ahenkle örülmüş bir cem olup
oturup yaşamın
konaklama yerlerinde,
Nefeslenip
yürüyüşün dinlenme sürelerinde,
Kör kötürüm
yanık- yırtık
ve akla hayale
gelmez aykırılıkların
dertli nehirler gibi akışlarını
izledik tarih şeridimizin
her geçidinde...

Modern haramilerin
dizginsiz egemenliklerinin
onbinlerce yıllık
akıl tanımaz alçaklıklarını düşündük,
Yaşamı kanser gibi
kemire kemire bitiren
Yaşamı hançer gibi
kanatarak tüketen
yarınsızlıklarına üzüldük,
Ve yaşam için gerek olan tüm varlıkları
hoyratça yağmalayan
kaçık duygularına güldük...

Ve insanların
ve bütün canlıların
ve doğa ananın geçmişine
kara kanlı
damga vuranların,
Gezenimizi
özel mülkleri sayıp soyanların
işlediği kötülüklerin
aynaştığı kirli suratlarına
hep birlikte
tek ağız gibi
tükürdük...

Başladı en sonunda
varlıkların kurultayı
ulaşmak için ak sabahlara,
Ve yaşamak sonsuza kadar
yan yana, kucak kucağa,
Yaşamak seherde gül açar gibi
etrafa ışık saçar gibi
doğanın kanatları altında...

Diktik
orta yere
yaşamın allı bayrağını,
Aldık elimize varlıkların
kan ve canlarıyla yazdıkları
kutsal yaşam kitabını...

Ve başladık tek tek
okumaya, anlamaya, uygulamaya
yapmaya yaratmaya yaşatmaya
her şeyi hep beraber
bir beden olarak
ve bir beyin... ve bir yürek...

.....
Ve mavi gök dile geldi:
Yaşamın canları !
Ateşin ve suyun,
toprağın ve ışığın çocukları !
Serin suların yaratıkları
sonsuz semanın kanat çırpanları..
Ve kendinden başka varlıkları
ve bütün yırtıcıları
hayvanları
insanları
doyuranlar !

Yaşama gönüllü yar olanlar
yeşil dünya, esintili bahçeler,
güller ve çiçekler
ağaçlar ve otlar !

Yaşamın canları !
Meyvenin, sebzenin
Buğdayın, pirincin üreticileri !
Toprağın ve suyun filizleri !
Güneşin gülleri !
Sevgilinin gönlünü
sıcacık bir öpücükle
okşar gibi dokunsun
elleriniz birbirine..

Sevdalı ve sonsuz
bir maratonda koşar gibi
atılsın ayaklarınız ileriye...

Göreceksiniz
kurtarınca dünyamızı
çapulcular egemenliğinin
kara küflü pisliklerinden
döğüşe - döğüşe
ve tırnakla dişle,
kollarımız sevgiliyle
kucaklaşır gibi
kucaklaşacak güneşle...

Kurtarınca emeği, aşkı, düşünceyi
Hiçbir şeyi rehin bırakmayınca
kötülüklerin elinde,
Gülistanda
sevgililer gibi yaşayacağız
yeni dünyamızın üzerinde...

Hayda bre yaşamın canları
Beynin ve yüreğin
ve ekmeğin işçileri,
Mutlulukların
ve güzelliklerin bekçileri...

Hayda bre yaşamı yaratanlar !
Yeniden kurduğumuzda dünyamızı
Sevgiyle yoğurduğumuzda
günün her anını
imece coşkusuyla,
Sen ve ben
o ve ötekiler
olmayacaklar aramızda ...
El ele vermiş
kol kola girmiş
ve gönül gönüle erimiş
mutluluk dalgalarıyla coşan
bizler olacağız yalnızca...

Yaşamımızı yeniden yarattığımız
ve ortak yaptığımız zaman
bütün varlıkların yaşamıyla,
Bitkiler ve hayvanlar
hedef olmayacaklar asla
ilkel devirlerin
bencil egemenliklerindeki gibi
kanlı saldırılara..!
Bitkiler ve diğer canların yağmalanması

yazılmayacak kitabımıza bir daha,
Bitki ve diğer canların kullanılması
sığdırılmayacak insanlığımıza...

Ve dedi ki doğa ana:
Ben onları var etmedim
İnsanlar istedikleri zaman
Hoyratça kullansınlar diye...
Ben onları yaratıp yaşatmadım
insanların
kesip, biçip
yiyip, içip
sahiplikte bulunmaları için
onların yaşamları üzerinde...

Dedi ki doğa ana insanlara:
Bundan sonra
emeklerinizle çiçekli bayırlar gibi
donatacaksınız bitkilerin dallarını,
Bundan sonra
kuytu yurtluklara döndüreceksiniz
öteki canların barınaklarını,
Bundan sonra
mutluluk düşlerince
donatacaksınız toprağın kucağını,
Ve kutsal anılar gibi
yaşatacaksınız onların
insan için katlandıkları fedakarlıkları...

Bin el bir el olarak
bin beyin bir beyne dolarak
ve bin yürek
bir yürek gibi attığında,
Öteki beriki
kalmayacak aramızda !
Hepimiz olacağız yalnızca
güle oynaya gülistanda
şölen verir gibi yaşayacağız
kocaman bir kardeş sofrasında...

Tenimizi güneşte yakarak,
Gözlerimizle
yüreklerimize bakarak
doyuracağız çocuklarımızı,
Gövdelerimizi sulara salarak
Rüzgarı avuçlarımıza alarak
tarayacağız saçlarımızı...

Ve esrik akşamlarımızda
insanlar ve hayvanlar

ağaçlar ve taşlar
böcekler ve çiçekler
balıklar ve kuşlar
hasret kalmış sevgililer gibi
sarılarak birbirimize
uzanacağız sereserpe
doğa ananın kucağına,
Koyup başlarımızı dizlerine
gül yüzlü sevgililerin
ve yarin gözlerine
bakar gibi bakacağız
yaz gecelerinde yıldızlara...

.....
Ve göğüs gerdik
tüm nesnelere elbirliğiyle,
Göğüs gerdik
beyin ve yüreğin gücüyle
kurtarmak için yaşamı
gerilerde kalan karanlık fanustan..!
Havayı-suyu
dağları- ovaları
ve tüm canlıları
ölüm gibi saran kara kabustan..!

Ardımızda
yaralı canavarlar gibi
inliyordu kirli mağarasında
geride bıraktığımız acılı yıllar,
Alışkanlıkları ayrılık-gayrılıkların,
Kolaylıkları sürü ve sahip saltanatının
kahrolup patlarken karnından..!
Başlamak için
tüm dünyada tüm insanlar
gülistana gidecek olan maratonumuza
Gecenin göbeğini delen
Coşkun bir volkan ağzı gibi
fırlayıp çıktık karanlıktan..!

Yıldızlar
göz kırpıyorlardı
uzak boşluklarından
uçsuz bucaksız evrenin,
Yıldızlar
gözlerinden öpüyorlardı
dingin gecelerinde
geleceğe yürüyenlerin...

Gülümsüyordu güneş
vefalı bir baba gibi
aynasında gözlerimizin,
ve okşuyordu

al yanaklarını
gül yüzlü bebelerimizin...

Yerde çimenler yürüyorlardı
saksıda laleler, karanfiller,
ve sevdalı bir sabah koşusuna
çıkışına uçuyorlardı
gelecek günlere
kuşlar ve kelebekler..

Akıyordu
ayaklarımızın altında toprak,
Akıyordu önümüz sıra
yaşam pınarlarımız çağlayarak...

Sular akıyorlardı
ağaçlar- ormanlar,
Kalkıp ayağa sürünen yılan
zincirlerini kıran aslan
ve avcı zulmünden
dağların kuş uğramaz
sarplıklarına saklanan
yavru marallar...

Yaşama yürüyordu
havada kuşlar
suda balıklar...
Yaşama yürüyordu
ince belli
sevgiliyi andıran
çalışkan karıncalar...

Okşuyordu güneş baba
sarıp sarmalayıp tüm varlıkları
Geriniyordu toprak ana
güneşin altında sevdalı bir gelin gibi
yavrularını doğurmanın huşusuyla,
Açıp kucaklarını tüm varlıklara
ve sarmaş-dolaş
ve aşktan sarhoş
bir bayram günü coşkusuyla...

Bilimin anahtarıyla
ve doğanın tüm varlıklarıyla
hakları üzerine her bir şeyin
yepyeni bir sözleşme kazıdık
yaşamın yüreği ve beynine
özgürlük, birlik ve aşk için...
Ve ektik tohumunu yere

diktik allı bayrağını göğe
özgürlük - esenlik
iyilik ve güzelliğın...

Ve yemin ettik hep birlikte
doğa, bilim ve aşkın rehberliğinde,
Yemin ettik yaşamı yaratanlar
dünyanın bütün ülkelerinde.

Aşkın ve şarabın geleceği için
Doğanın ve insanın geleceği için
Geleceği için tüm canlıların
geleceği için kutsal yaşamın,
Koyup ellerimizi sol göğsümüze
yemin ettik tanıklığında
aşkın ve şarabın...

Yemin ettik
geceyi gözleriyle ısıtanlar
karanlığa kurşun atanlar..!
Yemin ettik
doğa bilim ve aşktan özge
hiç bir şeyi gezdirmeyeceğimize
inanç dünyamızın bahçelerinde...!

Yemin ettik
Ayırmayacağımıza
kendi aramızda
hakta hukukta ve olanakta
insanı, hayvanı, nebati,
Yemin ettik
kendimiz gibi seveceğimize
ve kendimizden sayacağımıza
bütün kâinatı...!

Yemin ettik
almadan doğanın canını
canlarımızı alacağımıza
doğanın can damarlarından !
Yemin ettik
çekmeye ellerimizi
keskiden, baltadan
kılıçtan, kurşundan, kandan..!

Yemin ettik
Ayaklarımızı gömerek toprağa
ellerimizi uzatarak güneşe..!
Yemin ettik
havaya, suya ve ateşe..!

Yaşamak için
gerekliydi pek çok şey
besin, giysi, barınak, korunak...
Pek çok şey tüketilecekti
pek çok şey kullanılacaktı
yaşamak için
ve gücü yeten herkes
üretecekti tükettiği gibi !
Ve öyle gerekliydi ki bu
dağa yasalarınca dayatılan
insanların yürek ve beynine,
Aleti
bir bebeği
okşar gibi okşayacaktı
insanların elleri...

Gücü yeten herkes
bir ortak mayası
bir sökülmez vidasıydı
bütün toplumun,
Gücü yeten herkes
Bir sevda öznesiydi
toplumun aşkıyla var olmanın
ve yaşatmak toplumsal aşkı
berrak derinliklerinde ruhunun...

Yaşamak için
gerekliydi pek çok şey
Dost nefesi dayanışma
gönül verme geleceğe
ve yar kucağı gibi sıcak
yar yüreğince doyumsuz
sevmek ve seilmek...
Yaşlanmak dağlara yaşamak için
Kulaçlamak suları sevda yeliyle
ve yan yana gelip
dansa durmak
bütün canlılarla hep beraber
bütün canlılarla tek tek...

Hayvanlar süt verdi insanlara
yün verdi, kıl verdi deri verdi,
Arılar bal
kuşlar yumurta
ve arılar döllendirdiler çiçekleri,
An geldi bayram ettiler birlikte
ağladılar birbirleri için
an geldi ki...

Bitkiler
Yiyeceklerle bezediler
dağları-ovaları

bahçeleri- bağları
Bitkiler yiyecekle doldurdular ambarları,
ve korunaklar
ve giyecekler
ve içecekler
hep onlardandı...

Bitkiler
yem verdiler hayvanlara,
hayvanlar doyurdu bitkilerin toprağını,
insanlar toprakla kaynaştırdı onları
ve ortak yaşamın
mutluluklarında birleşti yolları....

Ve bir yasa yapıp kendilerine
doğa yasalarından daha adilane
Kendileri ölmeden
öldürmediler hayvanları,
kendileri kurumadan
                  kesmediler ağaçları,
ve iyice olgunlaşmadan önce
koparmadılar bitkilerin tohumlarını...

Kuşları vurmadılar bir daha
Bir daha avlamadılar balıkları,
Ağacı incitmeden aldılar
                  meyveyi dalından.
Ve kanatmadılar gövdesini
hiç bir varlığın
koparmadılar yaprağını
onlar iyice ömürlerine doymadan,
Sevgiliye sarılırcasına sarıldılar
öperek onları ballı yanaklarından...

Çalışmaya
                  Sevişmeye
                          savaşmaya
bütün karanlık gölgelerle,
Güneşli günlerin yolunda
bilcümle varlıklar uğruna
diz dize
                  göz göze
                          gönül gönüle...

Çalışmaya erdem dedik
Yeniden yaratmak için yaşamı,
Bin çiçekli bir bahçeye

bin renkli bir gülistana
çevirmek için doğayı...

Ve bilimle donatmak için kafaları
Daldık işlere
sevgilimizle
sevişircesine !

Bir iş
bir uğraş
beklerdi
her bireyi

Kim ki ergin
yürek ve beyince,
Kim ki yetkin el ve hünerce...

Yaşayabilmek için sürekli
ve yeniden yaratabilmek için
toplumun her bireyiyle
ayrısız, gayrısız kendi kendini !
Ve allı bayrak gibi yüceltmek için
top yekun mutluluğun abidesini...

Çekildi gözlerimizden
miskinliğin ağulu sisleri,
Atıldı beyinlerimizden
paslı prangalar gibi teker teker
bireyci sahiplik tabuları,
Arındırıldı yüreklerimizden
Duygu ve düşlerimizden
Benlik ve egemenlik duyguları...

Döküldü çöpe
emek verilmeden
ve hak edilmeden
geçinip gitmesi kimselerin !
Seher bülbülleriyle
el verildi gül tomurcuklarına,
Yol döşendi gönül yolculuklarına
yasaksız sevgililerin,
Silindi yaşamın yol ayrımları
gömüldü yerin derinliklerine
sen, ben, o söylemi
Bin birindi artık, bir binin...

Nefes alır gibi
nergisli duyguların seherinde
sevgiliye sarılır gibi
uzun hasretliklerin bitiminde
daldık çalışmaya fert fert
Ve doğa yasalarından beri

doğada ve toplumda
ilk kez kendine yer buldu adalet..!

Çalışmaya erdem dedik
Bayram yerine gidercesine
yürüdük üzerine günün !
Gözlerimizde sevdalı yıldızların ışıltıları
Ellerimizde susuzluğu usta yaratıların
kızıl gülistan şafağıdır
ufukları gönlümüzün...
Dünya neşeye boğuldu
doldurdu evreni dostlukları
sevdalı varlıkların,
kalmadı şarkılarda hüznün...

El eleydik
göz gözeydik
diz dizeydik
biz bizeydik...
Sevdayla sarılıp tüm işlerimize
Bilgiyle donatıp beyinlerimizi
usta sanatçılar gibi kullanarak ellerimizi
emeği ve aleti ana-babaya çevirdik,
Elektronik beyin gibi oluşturarak
bilimi tekniği, emeği
toptan üretimin emrine verdik..!

Cana getirdik varlığı
toprağı oya gibi işledik..!
Renkli resimler gibi sunduk
her bir şeyi yaşamın emrine,
Gözlerde parıldar özgürlük güneşi,
Gönüllerde çağlayışı mutluluk pınarlarının,
Ve hep birlikte güneşi zapta geldik..!
Bin bir türlü birey
bin bir türlü düşlerle
bir beyindik, bir yürektik, bir eldik....

Doldu ambarlara altından emek
Taştı ambarlardan bereket,
Emek herkesin emeğiymiş
Bereket doğa ve emeğin bereketi
ve herkesin servetiydi servet...!

Ne harap edilmiş
bağlar kaldı elimizde
bozuk mumya kalıntılarına benzeyen
ne kurumuş bahçeler kuşların terk eylediği
ve ne de bağı yanık tarlalar
yılanların birbirini yediği...

Alın terimizle aşka gelip
yeşerdi bir uçtan öte uca
baharlı bahçeler gibi bozkırlar..!
Berraklaştı deniz suları
sardı sevdamızı ak köpüklü dalgalar,
Bulutlara erdi başları
giyindi yeşil örtülerini dağlar...

Çalışmaya erdem dedik
Toprağı oya gibi işledik
Yeşerttik dağları zümrütçesine,
ve bir orkestra eşliğinde
yorgun akşamların deminde
mutluluğun tadına vardık
sevgiliyi katarak canımıza..!
Alıp sevdanın silahını omuzlarımıza
çoşkun bir dans eder gibi
utku günlerinde şölene gider gibi
el birliğiyle sarıldık
işimize, uğraşımıza...
Şafakları şarkı söyledik kuşlarla
yürüdük üzerine karanlıkların
gün vurdu ufuklarımıza...

Kalktı sevdalı seferberliğimizle
eski dünyalılarının
kapkara yıkıntılarının
çirkin görünüşleri toprağımızdan !
Plastikleri, yağları, pasları, pasakları
sularımızdan zehirli atıkları
Temizlendi kadavralarının kokuları
gül nefesli havamızdan..!

Kalktı
kara kaplı
kitapları beyinlerimizden,
Kalktı karanlık gölgeleri
önünden gün ışınlarının,
kalktı
kara kanlı
barikatları
yolumuzun üzerinden...

Kalktı bütün alışkanlıkları
kalktı ağulu inançları,
Suyun akışı değişti !
Ateşin yakışı değişti !
Değişti tamamen
hareketin ahengi
değişti yaşamın rengi

yok olunca
toplumdan duygularından
kanları, kinleri, kavgaları...
Yaşam sevdaya erdi
güller öptü diken
aşıklar doldurdu bağları...

Yağmur yıkar oldu toprağı
Kar örter oldu dağları
Fıskırdı coşkuyla yeniden,
Dağlardan, vadilerden
yer altı suları,
Kapladi doğayı
ormanlar dolusu
kuşların sabah şarkıları...

Açıldı bin bir çiçek
ayağı kalktı börtü böcek
savruldu kelebekler
arılar uçuştular
karıncaalar sökün etti ininden,
Ağaçlar meyveye durdu
her zamankinden daha erken..!

Çalışmak erdemdir dedik
sevişmek elzem,
Kaldırıp attık
karanlığın ocağıyla yakmaya
doğa yasaları dışında
ne kadar yasa
töre ve anane varsa
insan eseri...
yaşamı cendereye sıkıştırılan
ahlakla sınırlayan sevgiyi..!

Duygularımızı
kanlı kılıçlarla doğrayan,
Kadını köle yapan erkeğin hizmetine
mazlumun alçağı kul eden ekmek uğruna
ve geleceğin yollarına
kanlı barikatlar kuran,
yaşamı sallandıran ipin ucunda
ve zayıfı güçlüye yağmalatan vahşeti
söküp çıkardık insanın kafasından !
Karartmasın diye
bir daha gözlerimizi
ilkel çağların dinsel öyküleri
kaldırıp attık tümünü birer birer
derin uçurumlardan...

Kaldırıp attık

illetini, ağusunu
kirini, pasını, pisini...
Toplum yaşamından defettik
Ve postaladık
geri gelmemek üzere bir daha
tarihin çöplüğüne hepsini...

Mide bulandıran
Çirkin görüntülerini
beyinleri uyuşturan
efsunlu morfinlerini
ve insanı insana kırdırtan
ve e yaşamı karanlıklara boğan
lanetli düşüncelerini....
Gülün ve bülbülün sevdasına,
Yağmur ve toprağın hasretine,
Ceylan kızlar
yağz delikanlılar şerefine,
ve berrak suların
ve dumansız göklerin
ve bereketli toprakların
ve zümrüt yeşili dağların
ve kuşların- balıkların
ve tüm canlıların selametine....
Kopardık
karanlığın
sahiplerinin
gövdeden kellesini,
ve bakmadık dönüp de ardımıza
düşünmedik gelecekte gerisini..!

Çalışmak erdemdir dedik
sevişmek elzem,
Kendi doğallığı içinde
ve sevgi felsefesiyle
işlesin diye yaşamın çarkı,
Sıkmasın diye demir cenderede
hiçbir varlığın yaşamını
yapay insan masalları,
Kaldırdık toplumun yaşamından
temizledik geleceğin yollarından
bütün tanrısal kutsallıkları...

Kaldırıp attık kör kuyulara
taaaa ilk adımlarında
pranga vuran tüm varlıklara
cennetli, cehennemli safsataları !
Kaldırıp attık derin uçurumlara
Köleliği kader sayan yoksullara
Ve uyutan bir lokma ve bir hırkaya

Acıyı ilaç diye sunan
Brahmalı, Buddalı mavalları...!

Kaldırıp attık,
Toplumun hücrelerinden
söküp çıkarttık
irinli yaralarını
ve bıçak ağzı gibi kanamalarını
geçmişin tüm töre ve yasalarının,
Efendi erkeğin zevkine
süsleyip püsleyerek
devlet ve din eşliğinde
toy-düğün edilerek
ve davul zımbırtılarıyla
ve zurna zırlıtlarıyla
hizmetçi edilmesini
ve köle verilmesini
ve alenen pazar malı gibi
satılmasını kadının...

Kaldırıp attık
Kanlı bayramları,
Bütün kurban törenlerini
düğünü, sünneti, nişanı...

Çocuğun ağa babanın
malı sayılmasını
sömürü düzenlerindeki gibi,
Kadının hizmetçiliğini
seks objesi görülmesini
ve doğum makineliğini,
Söküp attık kanata kanata
söküp attık kuruta kuruta
aklından, fikrinden bütün insanın..!

Ve...
İstedi ki yürek
toplumun beyinlerine sürerek
en güzel duygularını sevdanın,
Birlikte olacaklardır sevenler
kim kimi severse,
ve sevda sellerinde coşacaklardır
birbirlerini sevdikleri sürece...

Ve dedi ki
Beynimizin bilinci
Hiçbir neden sürülemeyecektir
Hiçbir güç giremeyecektir
sevenlerin arasına
kırmak için sevgiyi..!

Kaldırıp attık
aşkın kapısına kilit vuran
yaşamın ensesinde
kanlı kılıç gibi sallanan
nikahı, senedi-sepeti,
Yırtıp yaktık teli-duvağı
Evlilik adıyla
karşılıklı mal-mülk mübadelesini...

Kaldırıp attık
geri gelmemek üzere
ateş çukurlarına...
Ve duyurdu ki
yüreklerimiz tüm dünyaya
bundan böyle yalnızca
aşkın sırları
ve sevenlerin duyguları
yön verecektir insan yaşamına...

Ve sevda yağdı yağmur diye dağlara
Kuşattı mutluluk barınakları
Gün geldi kıskançlığı
olmayıp anımsayamadı
insanlar bir daha..!

Doğaydı tek kutsallık
yaşamdı ve sevda,
Amaç gönendirmektir
mutlulukla bütün canları,
Vererek el ele
duyarak yürek yüreğe
düşünerek beyin beyine
aşmaktı aklın ve bilimin ışığıyla
galaksiler arası boşlukları..!

Her insanın
her canlının
her varlığın
hiç bir şey dayatılmadan
başkaları tarafından
ters gelecek
kendisine karşı,
Kendi doğasına uygun
ve kendi gönlünce
yaşamayı kutsal sayılan !

Ve yaşam
bahar kuşlarınca
doğa ananın kollarında

uçuşmaktı mutluluktan..!

Her insanın
her canlının
her varlığın
yaşam için elinden geleni yapması
yaşamın gereğince kanatlanması
her koşulda, her zaman,
ve atıp sözlükten beni, seni, onu
tüm özünü şarkı söyler gibi
katmasıydı yaşama, kutsal olan..!

Çalışmak erdemdir dedik
sevişmek elzem,
Sınırsız sevdik her varlığı
ateşi ve suyu
dikeni ve gülü sınırsız sevdik,
karıncayı, solucanı
sınırsız sevdik kaplanı ve ceylanı...

ve....
aracısız
anlaşmasız
yapasız-töresiz
destursuz gülistana
girer gibi girdik
sevgilinin yatağına
açıp dünyaya kollarımızı !

ve...
seherde gül tomurcuğu
görkemiyle yaşama getirdik
her biri
nar tanesi
çocuklarımızı..!

Yılanlar
kapılarımıza yaptı yuvalarını
kuşlar güllerin dalına,
Kurtlarla kuzular
tilkilerle tavşanlar
örümceklerle kelebekler
ve ceylanlarla
kaplanlar yan yana !

Çalışmak erdemdir dedik
ve aydınlanmak elzem,
Yaşamın her anını
ve her yaşam alanını

eğitim yuvasına çevirdik
bir daha basmasın diye
karanlıklar beynimizi,
Kaplamasın diye karabulutlar
masmavi goklerimizi...

Ve düşmesin diye
geleceğimiz üzerine
irinli beyinlerin illeti !
Ötüşmesin diye
gecelerimizde baykuşlar
koru tanrılarının
ve bu tanrıların
kara beyinli yalvağlarının
iğrenç suratlarını
süpürdük gezeğenimizden
özel mülkiyet ürünü
cehennem ve cenneti...

Ve bu yüzden
kaldırdık yeryüzünden
göksel maval kutsallıklarını,
Yeşil bağlara çevirdik çölleri
yaşam kendine kavuşsun diye
kum deryasına gömerek
dinlerin kul- köle yaşamlarını..!

Toplayıp gömdük
yer kürenin dibine
uzayın derinliklerine
ne varsa eskilerden bize kalan,
Ne varsa yolumuza pusu kuran,
Ne varsa her saat, her dakika, her an
kanlı tanrılar buyruğunca
dünyamızı karartan...

Yaşam düşmanı
kutsallıklarını gok krallarının,
Yasalarını, törelerini, alışkınlıklarını
yatalak ve asalak sınıfların,
Dinlerini, kültürlerini, etiklerini
yakıp, yıkayıp temizledik
alışarak bilim ve sanatla
gece gündüz durmadan
ve hiç bıkıp usanmadan...

Girmesin diye
salyalı dişleriyle
yüreklerimize cehaletin korkusu,
Doluşmasın diye
içekli bahelerimize

ilkelliğin kanlı çirkef kokusu,
Sarılıp doğa anaya sıkı sıkıya
kuşanıp bilimi silah yerine
el ele verdik hep birlikte
el ele verdik
dayandık sırt sırta
bin kişilik bir kuvvet gibi
yürek yüreğe, beyin beyine
kavradık yaşamı pençelerimizle,
Çaldı yeni yaşamın zafer borusu..!

Kol kola girdik
ve omuz omuza,
yürüdük üstüne kutsal söylemlerin
yürüdük boz bulanık sel sularınca,
Tepeledik tümünü
yolumuza çıkan engellerin,
Yürüdük geleceğimize
ışktan oklar gibi son hızla..!

Çalışmak erdemdir dedik
ışık elzem,
Daldık karanlıklara
beynimizin al ışıklarıyla
yepyeni bir aşkla her seher,
Yepyeni bir coşkuyla gün boyu
başladık yeniden yaratmaya
yaşamsal tüm olanakları !
Silindi göklerimizden karbon bulutları
Arındı sularımızdan zehirli atıklar
Rüzgar aşka geldi
esti bağrımıza sevda şarkıları..!

Ve kalkınca insanlardan
özel mülk edinme duygusu,
Boy atınca toplumda
dayanışma, yaratma, paylaşma,
Sınıfsız ve sınırsız
bir dünyaya açıldı yaşamın yolu...

Kalkınca dünyamızdan
sermaye canavarının yasaları,
Yok olunca bankaları, piyasaları
Kopartılınca kanlı dişleri
yaşamın ensesinden
savaşız, kavgasız
bir yaşam başladı...

Kalkınca kanlı gölgesi
egemenlik araçlarının

dünyamızın üstünden
insan soyu zenginsiz, fakirsiz
bir topluma dönüştü tümünden...

Yok edilip gidende
beyinlerden ve yüreklerden
bireysel yaşam duygusu,
Dağıtılıp atılarda yeryüzünden
sömürü ve zulüm çarkının yapısı
sonsuz ve engelsiz
bir gülistana açıldı yaşamın kapısı...

Tüm dünya bir bahçedir
ve her bahçe bir dünya,
Ne yöneten vardır
ne de yönetilen,
Herkes yönetendir
herkes yönetilen,
Böyledir bizim gülistanda yaşam
Vakit hep seherdir hiç olmaz akşam...

Dipsiz başsız
büyük bir efsaneydi Gülistan,
Rengarenk harika bir düştü
melankolik bir öpüştü
yârin yanan dudagından.....

Kıyaslansa
çöplük kalırdı yanında
Kitab-ı Mukaddesin
yaşam bittikten sonra
vaad ettiği insanlara
tanrı yapısı cennet bahçesi !
Dinlemeye bile değmezdi
tanrılı ve tanrısız dinlerin
hurili, gilmanlı, nirvanalı söylencesi...

Tüm insanlar renk renk çiçektir
tüm canlılar çiçek,
Güllere, sümbüllere
Leylaklara, lalelere, yaseminlere
bürünmüştü dört bir yan,
Ve bütün canlı türleri,
Doğanın bütün güzellikleri oradaydılar,
Oradaydı karanfili, nergisi, menekşesi....

Doğayı yaralamadan yapılmış
park yerleriydi bağ, bahçe, orman,
Park yerleriydi dağlar, taşlar, bayırlar...

Fıskırırdı
her adım başı bir köşeden
ab-u hayat sunan pınarlar...

Dağda, bayırda
Bağda ve bahçede
dört mevsim çiçekli,
dört mevsim
meyve yüklüydü ağaçlar...
Çiçeklerin dudaklarından bal akardı
çiçeklerin nefesi aşk kokardı
mest ederdi insanı bir gizemli aroma,
Göklere ererdi yaşam sevinci
taşardı her yandan bolluk bereket,
Dansa dururdu
her günün sonunda
platonik bir sevdıyla
yan yana, kol kola, kucak kucağa
alay alay bütün varlıklar...

İlk önce şöyle rivayet edelim ki
dünya temizlendikten sonra
kenelerden bitlerden,
Temizlendikten sonra
doğanın ve canlıların binlerce yıldır
kanlarını emen parazitlerden,
Kalmadı ortalıkta
devletlerin gereksiz varlıkları,
Kalmadı kanı, kavgası
Kalmadı sınırı, askeri savaşı
Kalmadı polisi, yargısı, zindanı
Ve insanlar eritip
alet yaptılar bütün silahları...

Her yerde
her ülkede
her bölgede
ve tüm toplum birimlerinde
herkesin katılımı ve girişimiyle
birer birer komünler kuruldu...
Ve bu komünlerde
yaşamı organize etmek
gelecek yılı diğerlerine devretmek
üzere konsüller oluşturuldu...

Komünler arası ilişkiler
ve de iletişimler kuruldu,
Dünyanın her yeri
bir kardeş sofrası oldu

bütün yaşamlara.....
Yaşamın her anı
dostlukla donatıldı
canlı cansız tüm varlıklara...

Şimdi biz burada
yüreklerinizi dalgalandırmayı
başınızı mest edip
ağzınızı sulandırmayı
bırakarak bir yana,
Gerçek cennet
ne demekmiş bu dünyada
ve cennet nasıl yaşanmış
doğanın kucağında ?
Onu anlatacağız sizlere
bir çekirdek
komünü anlatacağız kısaca...

Yaşamı yaratanlar
yönetirdi yaşamı
bilinmezdi avarelik
yoktu miskinliğin ilhamı

Yaşamı yaratanlar sahiptir ancak
yönetme hakkına yaşamı..!
Oysa yüzyıllar geçmişti aradan
insanlar unutalı asalaklığı,
Unutalı, ayrılığı - gayrılığı
unutalı birbirinden ayrıcalığı...

Ve unutup atalı
ne kadar küflü düşünce varsa
yaşamda bencillikle kirlenmiş,
Ne kadar duygu ve davranış varsa
doğaya ve topluma ters gelmiş.....

Herkes yaratıcıydı komünde
ve herkes yönetici,
Olamazdı başka türlü organize
Hakkı ve görevi olan işleri
herkes yapardı gönlünce...

Ve bundan ötürü de
aşkla başlardı insanlar işe
aşkla başlardı
öğrenmeye, öğretmeye,
Aşkla başlardı
yaşamı yönlendirmeye...

Aşkla açardı

gözlerini yaşama bebekler
Aşkla uyanırdı
her sabah kuşlar, kurdlar
çiçekler, böcekler, kelebekler...

Sevgiliye sarılırcasına
yürünerek günün üstüne,
Katıp
yaşamsal gereklerin hallini
aklın ve emeğin önüne
sevdalı şarkılar gibi başlanıp
şenlikten döner gibi bitirilirdi gün...
Ve gülistan yaşamında
yoktu acı, keder, çile,
Her günün bitimi şenlikti
her günün bitimi düğün...

Ve insanlar bir bütündü
tüm canlılar bir bütün,
tüm varlıklar bir bütün...
Doğanın verileriydi her şey
ne biri değersiz ötekinden
ne diğeri üstün...

Herkes yaşamı planlamada
yürütmede yapılacak olanları
söz ve karar sahibiydi,
Birin yüreği ve beyni
binin yüreği ve beyniydi...

Binin yüreği ve beyni
birin yüreği ve beyni
ve sonunda varılan nokta
üzerinde anlaşılın düşünce
herkesin ortak düşüncesiydi...

Tüm toplumun oturumuyla
planlanırdı her şey
ve tüm toplumun onayıyla
seçilirdi organizatörler,
Ve herkes görevini yaptıktan sonra
yeniden oturumla
yeni kişilerden oluşan
yeni bir ekibe devredilirdi işler...

Yoktu gülistanda insanların
ırkı - milliyeti,
soyu- sopyu - nesebi
yalnızca insanlar vardı
ve insanlar

doğadaki öteki yaşamlarla
eşit haklara sahip olan canlılardı.
Her komünde, herkese
bir ad ve sayı verilirdi,
MA 7140 Med
Ve AH 8220 Mer gibi
çoktan kaldırılmıştı soyadı...

Yoktu ortalıkta
suç, ceza, yargı..!
İnsanların yanlışları
tartışılıp, kavratılarak kişiye
hep tatlıya bağlanırdı...

Eğitim aracıydı her şey
eğitim alanıydı her alan,
Hem eğitim yapılırdı
günün belli bir bölümünde
hem üretime katılınırdı seve seve
Hem sanat, spor ve eğlence
ve vurgun aşıklar gibi
aylı gecelerde
sevgiliyle
yürek yenileme...

.....
.....
.....

eğitimle birlikte yapılır
iş, spor ve sanat
eğitimle birlikte
eğlence ve dinlenme

Gülistanda
kutsal olan yalnızca yaşamdır
Ve her şey yaşam için vardır,
Gülistanda eğitim , öğretim
ve üretim hep bir aradadır
Gülistanda birlikte yaratılır
Ve yek vücut birlikte yaşanır...

Her şey yaşam için
ve tüm canlarla birlikte,
Birlikte yapılır spor ve sanat
birliktedir işle ve eğitimle
eğlence ve dinlenme...

Gülistanda insanlar
pek çok işin ustasıdır,

Pek çok bilim kolunun
pek çok sanat dalının
ve pek çok sporun hastasıdırılar...

Ve herkes
en güzel yapabileceği
işleri yapar,
Ve herkes birbirine
kendi kendine bakar gibi bakar..!

Ve herkes herkesin oğlu-kızıdır,
Ve herkes herkesin anası-babasıdır...
Hiç bir zaman olmaz gülistanda
türsel, cinsel, gensel
yakınlıklar, uzaklıklar
Her can doğadan gelir
gider doğaya her can
bu yaşamın yasasıdır...

Ve öyle bir sevdadır ki
gülistanda yaşam,
Mevsim hep bahardır
vakit her zaman sabah
ne kış gelir gülistana
ne de kararır akşam..!

gülistan bir tılsımlı düştür
yaşam gül yanaktan
sürekli ve doyasıya öpüştür.

İş yerleri - çocuk bahçeleri
Okullar - üniversiteler
sağlık ocakları - bakımevleri
ve yemek tesisleri
ve dinlenme yerleri
her zaman her alanda hazırdır,
isteyene
istediği yerde ve işte
çalışma ve yaşama olanağı vardır...

Güle oynaya çalışılır
güle oynaya yarışılır
güle oynaya dolaşılır
Yenir, içilir, gezilir, tozular
ve güle oynaya sevişilir...
Ve gülistanda yaşam
kesintisiz ve bitimsiz bir dstandır !

Gülistanın yolları
olmaz tozlu, çamurlu, taşlı,
Karartılmaz orada
kara asfalt ve gri betonla
toprak ananın yeşil kucağı !

Yenilenirler kendiliğinden
tertemiz ve lekesizdir
her alanda enerji kaynakları,
Karartmazlar havayı
kirletmezler doğayı
ve sesiz sedasız çalışırlar
okşarlar güneş gibi
yormazlar kulakları...

Bisikletler
karada kaçar
ırmakta yüzer
havada uçar...
Otomobiller de öyledir,
Öyledir botlar ve yatlar
akan raylar, uçan kanatlar...

Kaza ve ölüm riski de
kalmamıştır yolculuklarda,
Ve hız yok etmiştir uzaklıkları
Ve hiç bir araç
ne duman, ne de ses yapar,
Ve üç saatte bir tur atılır
dünyanın etrafında...

Gülistanda yaşam
doyumsuz bir duygu seli
ve som renklere bezenmiş
aşk rüyasıdır,
Gülistanda yaşam
tüm yaşamların hasıdır...

Toplum bir bedendir
ve kişiler teker teker
hücreleridirler bu bedenin,
Toplumun tüm fertleri
Toplumla birlikte garantisidir
esenlik ve güvenliğinin...

Ve herkes aşkla sarılıp yaşama
Petekte arı gibi
yürekte sevda narı gibi

yer, içer, coşardı,
Gökte kanat ırpan
güvercinler gibi yaşardı
toplumun ortak konutlarında...

Yoktur orada özel ev işi
yoktur özel mutfak
ve ocuk bakımı filan,
Sevgililer birlikte yaşarlar
ayrılır sevgisizler aynı konuttan !

Çocuklar tüm toplumun çocuklarıdır
Ve tüm çocuklara toplum bakar
Her ana tüm çocukların anası
her baba tüm çocukların babasıdır
Yalnızca onları, sever analar, babalar...

Gerek yok sözü
lastik gibi sündürüp uzatmaya !
Gerek yok, imalı kelimelerle
masal anlatırcasına
dolandırıp durmaya !

Gerek yok
tuz yalamış koyunuları
su iirmeden
geçirmek için dereden
aşk gücüyle kaval almaya!

Kısacası
gülistanda sevgi
gökten yağmur gibi yağıp
dağları, denizleri açardı,
Mutluluk
Sevda sağnaklarıyla
sel olup taşardı...
Ve tüm varlıklar
bayram gününde
yaşar gibi yaşardı...

toplum binmiştir
bilim ve tekniğin kanatlarına
uçar, gider işin hızıyla
dolaşır yıldızların kapılarında

Kovunca insanlar
karanlığı ve korkuyu

toplumun yaşamından,
Kökü kazındı karanlık bezirganlarının
Kökü kazındı dinlerin, din tüccarlarının
Kökü kazındı yalvaçların ve tanrıların...

Bahar dallarınca
büyüdü beyinlerde bilim,
Sonsuzluklara uzandı insanların ufku,
Galaksiler arası haberleşmeler geldi
toplumun gündemine,
Açıldı yıldızlar arasında
gidiş- gelişlerin yolu..!

Bilim ve teknikti her şeyin başı
Bilim ve teknikti her şeyi yapan
Bilim ve teknikti yaşamın anahtarı.
Bilim ve teknikle
yorulmadan yapıldı üretim,
İklim düzenlenir
doğa güzellenir
yaşam renklenirdi,
Civan delikanlılar
ceylan endamlı kızlar
toplamıydı toplum,
Ne hastalık - sayrılık
ne şişmanlık - zayıflık
ne de bir başka keder vardı,
İnsanlar
doğanın öteki varlıklarıyla bir arada
gönül tezgahında sevda dokur gibi
hep bir ağızdan
tılsımlı bir destan okur gibi
güle - oynaya yaşarlardı...
Yok edilirdi varlıklardan hastalıklar
Ömür uzatılırdı defalarca
en az 250 yıl yaşardı insanlar...

yaşamın aşka durmasıdır bu
aşkla evrende tomurmasıdır bu

Doğa ve bilim
temeli her şeyin
Ve insan emeği
temel iticisi geleceğin
Yaratandırırlar yaşam için
Yürütendirler yaşamı güzelliklere
Götürendirler ışıltılı aydınlık günlere...

Dilimizdir

gözümüzdür
yüreğimiz, beynimiz,
Yıldırımlar gibi vurur karanlıkları
alevden oktur fırlar ileri ellerimiz...

Doğa ve bilim
ve insan emeği
ve insan yüreği
ve insan beyni...
Bunlardır yapıp yaratan her şeyi
bunlardır fethe çıkartan gökleri
bunlardır yaşatan bize güzellikleri...

Doğa ve bilim
ve insan emeği
ve insan yüreği
ve insan beyni
ve insanların
yaşam cevherleri sevgi...
Sarar doğayı aşkla şefkatla
sarar bütün canlıları
bütün varlıkları
yaratır yaşamı
gülistan eyler
dillere destan eyler
sunar tüm varlıklara her şeyi...

Bu yaşamın aşka durmasıdır
Aşkla evrende tomurmasıdır
Yol eyler bize ücra yıldızları
Sarar evreni
bir sonsuz sevda
derin mi derin...
Koşturur yaşam çılgınca
Buzlu - yalımlı yollarında
esrarlı yıldızlar aleminin....

Ve rivayet olunur ki
İnsanlar ancak musibetle insanlaştı,
Musibetle yaşam kurtarıldı
mülkiyet mikrobunun elinden,
Cebelleşerek
binlerce yıldır düşe kalka
mülkiyet mikrobunun illetinden...

Arındırıldıktan sonra
kirinden pasından harami devirlerinin
yeniden dölyatağı oldu
cümle varlıklara vefakar dünya...
Toprak yeşertildi

gökler temizlendi
duruldu sular
Yaşam geri döndü dağlara, ovalara...

Yeşile bezendi bağlar ve kırlar
yeşile bezendi toprak kaplı alanlar,
Çöller zümrütleşti
sulak ve verimli
ovalara dönüştürüldü sahralar...

Ve tüm varlıklarla yan yana
kollayıp koruyarak doğayı
bütün yaşamlar için
hep bir arada
gülistanlar oluşturuldu...
Buydu aşk
buydu yaşam
mutluluk buydu...

Ve bundan sonradır ki biz
karanfilli sabahlara uyanırız
bütün günlerin seherinde!
Ve yaşama engelsiz
kuşların şarkılarıyla başlarız
yasemin kokulu bahçelerde...

Ocak 2018
Melbourne

Mehmed Sarı